

نېټه ۰۸-۰۱-۲۰۱۱

ليکوال: اخترکوچي

د بل و کورته د خپلو «میلنو» ليردول پنجابی چلونه

پاکستان سره له دې چې یو ډیر لوی هیواد دی او ډیر ښه ښایسته، ښایسته ځایونه لري، مگر ولې خپل د قدرور میلانه د القاعدې او طالبان مشران (شیری غواړی) د خپلو ښایسته ځایوته لکه اسلام آباد، لاهور، کراچي او نورو ځایو کښي نه ساتي چې هغوی د نورو بیچاره پښتنو د آزادو قبایلو وکوروته او یا د افغانستان سره په نژدې پلوکي دغرونو په سمجوکښي ځای پرځای کړیدی؟

پښتانه بېله شکه چې په نړی کی په میلمه پالني ښه شهرت لري، مگر حقیقت دا دی چې دا ناغوبنښل شوی «میلانه» (اعر ابو القاعده او دهغوی لیونی طالبان) پښتونودی راغوبنښتي، بلکه دا کار د پنجابی آی اس آی واکدارانو پواسطه د پښتنو د خپلو او د نړیوالو په سترگوکښي د هغوی د بد نامه کولو لپاره وراستول شویدی.

پاکستان سره لدی د خپل پیدایښت (۱۹۴۷) څخه را پدی خوا په توگه د ۱۹۴۸ کال د پښتنو د آزادو قبایلو سیمي پخپل ځان پوری تړلی ارضی تمامیت اعلان کړیدی، مگر د عمل په ډگر کښي، پدی ۶۳ کلو عمر کښي هیڅ داسی یوکار بی په هغو سیمو کښي دخلکو په ژوندانه کښي سرته رسولی نه دی چې د هغو وگړو حد اقل لومړنی حقوقونه پرځای شوی وی. پاکستان د خپلونورو وگړو لپاره بیل اساسی قانون او پارلمان لري، مگر د پښتنو د آزاد قبایلي سیمو د پاره د استعمار دوختونو هغه (اف سی آر) قانون ډوله نیمگري مقررات دی چې تراوسه پوری پنجابی جرنیلان یی په زوره چلوی. د پښتنو د آزاد قبایلو په سیمو کی، قبایلي پښتانه په ټاکنو کښي د رای ورکولو حق نلري او د پاکستان په ملی اسامبله کښي آزاد قبایل خپل استازی هم نلري. کارخاني، سرکونه، مکتبونه، روغتونونه او داسی نور د انسان د ژوندانه د آسانتیاو لپاره څه چې د پاکستانو په نورو صوبیي سیمو کښي شته د پښتنو په آزادو قبایل په سیمو کښي وجود نلري. پاکستاني پنجابی واکداران د شروع څخه تراوسه پوری نه دا چې د پښتنو د آزادی څخه په ډول ډول چلونومخنیوی کړیدی بلکی هغوی یی د جهل او ناپوهی په تورو تیارو کښي د دنیا څخه بیخبره ساتلی دی.

د پاکستان پنجابی واکداران د پښتنو د قبایلي د سیمو اوسیدونکی یی نه یواځی دا چې د پاکستان د اتباعو په سترگو برابر نه گوري بلکی د دوی سره دیوی مستعمره په شان ډیر ظالمانه او وحشیانه چلند کوی. پنجابی واکداران د پښتنو د آزادو قبایلو د سیمو د قامونو ترمنځ د خپل منځی جگړو او ښخړو کښي لوی لاس لري او تل پښتانه په خپل منځو کښي سره جنگ وی، او نه پریردی چې د پښتنو د قامونو تر منځ یواالی راشی. که چیری قبایلي پښتانه مشران د خپلو حقوقو غوښتنه کوی نو پنجابی واکداران د هغو په وژلو په راز راز پلمو لاس پوری کوی. پدی ورستیو لسو کلونو کښي تراوسه پوری د یو زرو دوه سوه (۱۲۰۰) تنه څخه زیات بیگناه مخور قبایلي پښتانه مشران وژل شوی، او د هغو په لسهو کورنونه نه یی اورو نه ورراچول شوی او ویاچار شویدی. د پاکستان حکومت د دوی د شهیدانو قاتلان یی هم نه نیسی او پاکستاني محاکم هم هیچا ته ددی بیگناه خلکو د وژلو په هکله سزا نده ورکړی.

په ډیر افسوس باید دا هم ووايو چې نړیوال ټولنوم د پښتنو د دی جنیسايد په هکله چې په خاص توگه د پښتنو په آزادو قبایلي سیمو کښي د پنجابی آی اس آی او د هغو د القاعدې او طالبانو «میلنو» له لاسه دوام لري تراوسه پوری کوم کلک غبرگون ندی ښودلی. اوس دا شرارتی نه غوښتل شوی «میلانه» د ټولو لراو بر پښتنو د ژوندون حالات یی وهغو ځای ته رسولی دی چې د کورونو خاوندان ودی اړه شویدی چې د خپل د پلرونو او نیکونو پنځه زره کلن ټاټوبی دی ټول ورسره ژوند پریردی او په خپل وطن کښي د ننه او یا په باندنی ملکونو کښي سرگردانه وگرځی.

زردی ومري خو یو دی نه مری، د حق د لاری ستر پښتون مبارز پاک شهید حاجی خیال اکبر ابریدیدای خدمتگار مشرد ۲۰۰۹ کال د جون د ماشتی په سفر کښي.

بیځایه به نه وی چې دلته د نومنی په ډول د شهید حاجی خیال اکبر ابریدی صاحب د خدای خدمتگار پوسترمخکښ، مسلمان مشر څخه پدراوی یادونه وکړو چې د ۲۰۰۹ کال د جولای په پنځلسمه نیټه د خپل کور په انگر کښي دخپل کورنی د غرو او سپینسری میرمن په مخ کښي د دښمن په ناپاکو لاسو فقط څو ورځی وروسته د سفر د راسنیدو څخه د آدم خیلو په دره کی وژل شویدی. خدای (ج) دی شهید خیال اکبر وبخښی او قاتلان ته یی سزا ورکړی. د لراو برو ټولو پښتنو ومخ ته یواځی د خپلود سیمو څخه ډگره د اور د لری کولو لپاره یوه معقوله لاره پرانیستی ده هغه داچي دوی د خپلو د یواالی په کلک ساتلو سره په گډه د القاعده او د پنجابی آی اس آی لیونی طالبان دی دخپلو کلو او بانډو څخه وشړی. پای

دیانو شمیره: له ۱ تر ۱